

VIJEĆE EUROPE
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 9847/04
Melkior Paragvaj
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 21. rujna 2006. godine u vijeću sastavljenom od

- g. C. L. ROZAKIS, *predsjednik*,
- g. L. LOUCAIDES,
- gđa F. TULKENS
- gđa N. VAJIĆ,
- g. A. KOVLER,
- gđa E. STEINER
- g. K. HAJIYEV, *suci*,
- i. g. S. NIELSEN, *tajnik Odjela*,

uzimajući u obzir naprijed navedeni zahtjev podnesen 28. studenog 2003.,
uzimajući u obzir odluku o primjeni postupka na temelju članka 29. stavak 3.
Konvencije da se dopuštenost i osnovanost predmeta ispituju istovremeno,
uzimajući u obzir očitovanje koje je podnijela tužena Vlada i odgovor na
očitovanje koji je podnio podnositelj zahtjeva,
nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva, g. Melkior Paragvaj bio je hrvatski državljanin koji je rođen 1923. i živio je u Opatiji. Pred Sudom ga je zastupao g. G. Ivković, odvjetnik iz Opatije. Hrvatsku Vladu (dalje: „Vlada“) zastupala je njena zastupnica, gđa Š. Stažnik.

Činjenice predmeta, prema navodima stranaka, mogu se sažeti kako slijedi.

Dana 13. lipnja 1991. Općinski sud u Opatiji proglasio je krivim V.Č. za nanošenje tjelesne ozljede podnositelju zahtjeva te odredio uvjetnu kaznu zatvora.

Dana 30. rujna 1992. podnositelj zahtjeva je pokrenuo parnični postupak protiv V.Č. tražeći naknadu nematerijalne štete. Sud je održao šest ročišta o meritumu tužbenog zahtjeva.

Zatim je, dana 16 listopada 1996. Općinski sud u Opatiji odlučio prekinuti postupak, u očekivanju ishoda zahtjeva V.Č. za ponovno otvaranje gore spomenutog kaznenog postupka.

Dana 7. prosinca 1999. Općinski sud u Opatiji je odbio zahtjev V.Č. Po žalbi, dana 19. lipnja 2002. Županijski sud u Rijeci je ukinuo prvostupanjsko rješenje i vratio predmet na ponovni postupak.

Dana 10. lipnja 2003. Općinski sud u Opatiji je nastavio parnični postupak, iako u to vrijeme nije bila donesena pravomoćna odluka o zahtjevu V.Č. za ponavljanje postupka. Izgleda da je postupak i dalje u tijeku pred prvostupanjskim sudom.

U međuvremenu, godine 2003. podnositelj zahtjeva je podnio ustavnu tužbu radi duljine parničnog postupka na temelju članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske. Dana 17. rujna 2003. Ustavni sud Republike Hrvatske je odbio ustavnu tužbu podnositelja zahtjeva kao neosnovanu, utvrdivši da je vrijeme trajanja parničnog postupka opravdano paralelnim postupkom radi ponovnog otvaranja kaznenog postupka.

PRIGOVORI

Podnositelji zahtjeva prigovorio je duljina parničnog postupka za štetu prekoračila razumno vrijeme, suprotno članku 6., stavku 1. Konvencije. Također je progovorio na temelju članka 13. Konvencije da ustavna tužba prema članku 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu nije bila učinkovito pravno sredstvo u odnosu na njegov prigovor glede duljine postupka.

PRAVO

Dopisom od 22. ožujka 2006. odvjetnik podnositelja zahtjeva obavijestio je Sud da je podnositelj zahtjeva preminuo te da njegovi nasljednici ne žele ustrajati u zahtjevu pred Sudom.

Sud nadalje smatra kako poštivanje ljudskih prava kako je definirano Konvencijom ne zahtjeva nastavak ispitivanja predmeta. Sukladno tome, primjenu članka 29. stavak 3. Konvencije treba obustaviti, a zahtjev brisati s liste predmeta.

Iz tih razloga sud jednoglasno,

Odlučuje brisati zahtjev sa liste predmeta.

Søren NIELSEN
tajnik

Christos ROZAKIS
predsjednik